

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_scf@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Manifestări deosebite în cinstea Eroilor, la biserica noastră

Pentru biserica și parohia noastră, Ziua de pomenire a Eroilor Neamului nostru românesc la Sărbătoarea Înălțării Domnului, a avut o încărcătură deosebită conferită și de prezența copiilor de la Școala "Carol I" coordonați de

doamnele învățător Angelica Dimitriu, Rodica Ionescu și Georgeta Băzdără, însoțite de profesorul de religie Ioan Puiu, precum și de prezența copiilor de la Școala "Petru Poni", însoțiți de doamna profesor de religie Tatiana Cojocaru. Elevii, răspunzând invitației noastre, au participat la rugăciune, depunând apoi, în mod simbolic flori și intonând imne dedicate Eroilor Neamului.

În încheiere, toți copiii au primit dulciuri și bucate specifice din ofrandele aduse de creștini pentru slujba de pomenire, conferind actului de cult o încărcătură deosebită și aducând în sufletele creștinilor o emoție aparte.

MEMBRII CONSILIULUI PAROHIAL:

Domnul Economist Mihai-Bogdan Trandafirescu

Domnul economist Mihai-Bogdan Trandafirescu s-a născut pe data de 6 noiembrie 1973, în județul Suceava, orașul Suceava. Alături de soția sa, Mioara Florentina Trandafirescu - de profesie medic și cadru universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie "Gr. T. Popa" din Iași

- și-a întemeiat o familie frumoasă, având două fetițe, Ana-Maria și Alina-Elena, în vârstă de 6 ani, respectiv 8 ani.

A absolvit diferite specializări în cadrul studiilor universitare și postuniversitare, dintre care amintim:

Finanțe-Contabilitate, Management instituțional, Economie și gestiune financiar bancară. În plan profesional, a înregistrat numeroase realizări, ocupând diferite funcții precum: Șef AFP a Municipiului Iași - activitatea de inspecție finală, comisar șef al Gărzii Financiare - Iași. În prezent, domnul Mihai Trandafirescu este investit în funcția de comisar superior la Garda Financiară - Iași.

Este o persoană calmă, cu un deosebit simț al umorului, cu suflet cald, îndreptat spre ajutorarea semenilor, sociabilă, activă, cu putere de coordonare și capacități manageriale. În acest sens, este de amintit faptul că a activat în perioada 2007-2008, și ca secretar al organizației Clubul Rotary Iași, continuând ca membru activ, printr-o implicare meritorie în diferite proiecte sociale, umanitare etc.

Dintre pasiunile sale amintim studierea scrierilor religioase, patristice și sporturile precum tenisul de câmp sau baschetul.

Îi dorim mult succes în răspunderea pe care și-a asumat-o în calitate de consilier parohial.

Cronicar

Tipografia Croma Line, Adresa: STR. SOCOLA, Nr. 51-53 tipografii, materiale publicitare, producție croma.line@yahoo.com, 0728 101

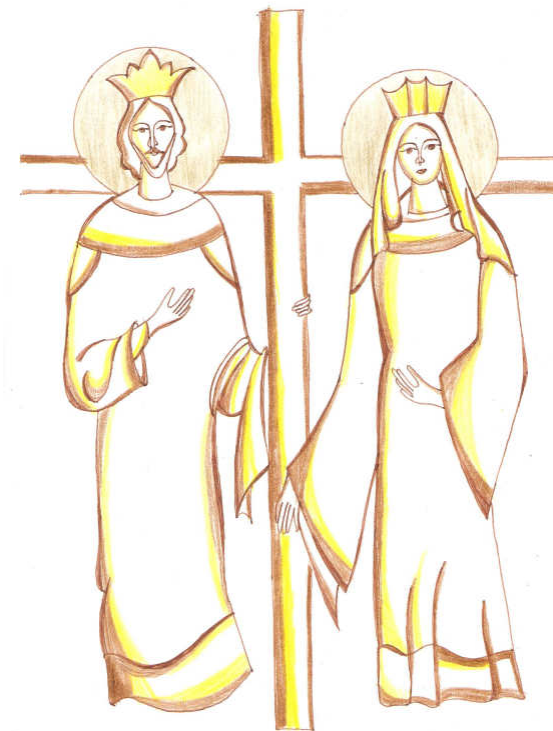
Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

Vineri, 21 mai: Sf. Imp. Constantin și Elena

Evanghelia duminicii
(Ioan XVII, 1-13)

Grafică realizată de Raluca Negrea

Puteți Direcționa 2% din impozitul pe venitul Dvs. pentru pictarea bisericii și numeroase lucrări și activități pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

2%

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației : PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de

Identificare Fiscală): 11198095

• Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

• **ATENȚIE:** La formularul 230, pe care îl găsiți și la biserică sau pe www.parohiatomacozma.ro trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210 — "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

DETALII și INFORMATII:

• Oficiul Parohial, tel: 0741 706 602, 0761 621 994

• la Pangarul bisericii

• **Data limită** pentru depunerea formularelor direct la **Adminstratia Fiscală (vis-a-vis de Hala Centrală-Iași): MAINE, 17 mai 2010**

1. Pe acestea le-a grăit Iisus; și, ridicând ochii la cer, a zis: "Părinte, a venit ceasul. Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preamărească pe Tine,

2. așa cum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca El să dea viață veșnică tuturor acelor pe care I-ai dat.

3. Iar viața veșnică aceasta este: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis.

4. Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

5. Și acum, preamărește-Mă Tu, Părinte, la Tine Înșuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea.

6. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;

8. Căci cuvintele pe care Tu Mi le-ai dat Mie, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.

9. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.

10. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preamărit întru ei.

11. Și Eu nu mai sunt în lume, dar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, întru numele Tău păzește-i pe cei pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, așa cum suntem Noi.

12. Când eram cu ei în lume, Eu întru numele Tău îi păzeam pe cei ce pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și nici unul dintre ei n-a pierit, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13. Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea s-o aibă deplină întru ei".

Programul liturgic în această săptămână—p.3

Cuvânt de folos duhovnicesc al Sfântului Teofan Zăvorâtul

Cel dintâi adevăr este că numai faptele Dumnezeu-Omului pot umple cu faptele dreptății viața omenească petrecută în păcate.

Bun, de la omul păcătos a fost înlăturată vinovăția păcatului—oare prin asta i s-a dat tot ce trebuie pentru îndreptățirea lui ? Nu. Viața lui nu numai că trebuie să nu aibă păcate, ci trebuie și să fie un lanț neconținut de fapte bune. Când a fost iertată vina, păcatele parcă au pierit - unde sunt însă faptele bune ce trebuie să fie în locul faptelor celor rele ? - Nu sunt. Și trebuie să le împrumutăm de undeva și să le punem în locul răului, ca omul să se arate în toată deplinătatea drept înaintea ochilor dreptății lui Dumnezeu. Trăind în păcat, omul nu numai că lasă deoparte faptele dreptății, nu numai că își pierde timpul, dar îl și umple cu fapte efective ale nedreptății, care sunt supuse pedepsei. Când este înlăturată de la el vina, pedeapsa pentru păcat, prin aceasta este nimicit doar răul efectiv din viața lui, puterea pierzătoare pentru el a nedreptăților lui; pentru viața lui, aceste nedreptăți sunt ca și cum n-ar fi. Însă minutele și ceasurile de viață păcătoasă, eliberându-se în acest chip de răul efectiv, nu dobândesc însă prin asta binele efectiv, care ar trebui să ia în ei locul răului, ci rămân deșarte, neocupate cu nimic și neînsemnate cu nimic, așa încât toată viața omului seamănă, după înlăturarea de la el a vinovăției, cu o hârtie pe care nu este scris nimic, cu o țarină neșemănată, necultivată, cu un pom fără ramuri și fără roade. Iar în felul acesta omul tot mai este nedrept înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dreptatea dumnezeiască cere ca toată viața lui să fie plină de fapte bune efective. Se pune acum întrebarea: cum și prin ce să acoperim acest neajuns al binelui din viața păcătosului ?

Este învederat că omul însuși nu poate face asta, deoarece chiar dacă după pocăință încetează să mai păcătuiască și începe să facă doar fapte bune, totuși orice ar face, va face numai ceea ce este dator să facă în momentul cu pricina, și ca atare asupra vieții lui trecute acestea nu pot avea înrăurire mântuitoare. Și atunci, ce este de făcut ? Trebuie să împrumutăm dreptate și sfințenie de la altă persoană, să ni le însușim în așa fel ca Dreptatea dumnezeiască să ni le recunoască și nouă. Iar de aici ia uitați-vă ce reiese ! Trebuie să ne însușim faptele dreptății altei persoane. Prin urmare: 1) persoana aceasta trebuie să fie

omenească, pentru a face fapte omenești, care să poată umple viața noastră, pentru că viața noastră trebuie să fie plină de fapte omenești; 2) ea nu trebuie să fie însă legată prin lege, deoarece la aceste fapte, pentru că altminteri ele nu pot fi trecute asupra altora, impropriate altora. Faptele acestea trebuie să fie în el comoară a lui liberă și neatârnată; 3) întrucât faptele omenești nu pot ieși de sub constrângerea datoriei dacă aparțin persoanei unui om, înseamnă că pentru săvârșirea unor fapte omenești care să nu fie din datorie trebuie ca cineva dintre cei aflați în afara sferei omenirii să intre în această sferă, să își asume firea ei și cu puterile ei să împlinească toată dreptatea omenească, dreptate care totuși să nu fie obligatorie pentru ea.

După aceste cugetări, nu vă va fi greu să trageți singuri concluzia că ființa cu pricina poate fi numai Dumnezeu, deoarece nici o făptură nu este liberă de lege. Toți sunt prinși cu faptele lor, și nu pot face fapte care să poată fi transmise altora sau însușite de către alții. Nici îngerii, nici arhanghelii, nici vreo altă făptură nu poate împlini asta pentru noi, ci numai Domnul, Care este liber de legile ce stau asupra făpturilor Lui. Asta ne-a dat de înțeles Domnul Însuși, atunci când la întrebarea Apostolului Petru cu privire la plata didrahmei pentru Templu a răspuns: „Fiul plătește, oare, dajdie?” Pe de altă parte, faptele cu pricina trebuie să aibă însemnătate veșnică și nemărginită, pentru că de ele au nevoie toți oamenii, din toate timpurile și locurile. Iar ele pot dobândi o asemenea însemnătate numai când sunt săvârșite de Dumnezeu în firea omenească și cu puterile omenești, adică atunci când Dumnezeu Se unește ipostatic cu omenirea, adică Se întrupează, și le săvârșește în trup.

Așadar, vedeți că neajunsul faptelor dreptății din viața noastră poate fi împlinit numai prin faptele Dumnezeu-Omului. Într-adins îmbin toate ideile acestea, ca să întăresc mintea voastră în neclintita încredințare că Mântuitorul nostru Iisus Hristos este nu numai om, ci și Dumnezeu, și nu numai Dumnezeu, ci și om, că este Cuvântul Care S-a făcut trup pentru a noastră mântuire, și că toate acestea sunt atât de neapărat trebuincioase, încât mântuirea noastră nici nu putea fi întocmită altminteri.

Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Predici*, Editura Sophia,
București, pp. 224-226

Împăratul cel întocmai cu Apostolii

Primul care a sesizat importanța credinței creștine este Împăratul Constantin cel Mare, care amenințat fiind de Împăratul Maxențiu ce venea cu oaste mare spre a-i cotoropi împărăția, a avut un vis într-o noapte în care i se arată un semn al Sfintei Cruci luminos pe cer și o persoană îmbrăcată în lumină care i-a strigat: *cu acest semn vei birui*. A doua zi, împăratul a poruncit să se pună acel semn al crucii la steagurile oștirii sale care era de cinci ori mai mică decât cea a împăratului Maxențiu, care se pornise cu toată puterea sa împotriva împărăției lui Constantin. Semnul Crucii pus la steag a dovedit că de fapt, războiul nu s-a dat între doi împărați, ci, cum avea să spună unul dintre cronicarii vremii, avea să devină războiul creștinismului împotriva păgânismului. Pentru că dintr-o dată raportul de forțe s-a schimbat. Creștinii s-au adunat cu toții împreună sub steagurile care aveau sfânta cruce și astfel, împăratul Maxențiu a fost biruit și împărăția lui a fost cucerită de Împăratul Constantin care în scurtă vreme a dobândit și celelalte două împărății readucând Imperiul Roman la gloria de odinioară. Ajuns împărat peste întreg Imperiul Roman, sesizând starea de decadență morală și spirituală a Romei și a lumii occidentale, Împăratul Constantin transferă capitala de la Roma la Bizanț, veche colonie romană pe malul Mării Marmara, căruia i-a dat numele Constantinopol, după numele său, adică „Orașul lui Constantin”.

Dintr-o dată, lumea a cunoscut o schimbare extraordinară, a început să se vorbească despre spiritualitate, despre credință, despre frica de Dumnezeu și mai cu seamă despre bunăvoința dintre oameni. Sesizând aceasta, Constantin cel Mare, devine primul Împărat care emite o lege, celebrul Edict de la Milano din anul 313, spre a nu mai fi omorâți creștinii. Mai mult decât atât, începe a construi biserici pe înălțimi și a da avânt credinței. Căci până la Împăratul Constantin, bisericile erau de fapt niște peșteri, niște hrube săpate sub pământ. De frica persecuțiilor, creștinii se adunau pe ascuns și se rugau lui Dumnezeu pentru a nu fi omorâți de persecutori. Pentru acest motiv, Împăratul Constantin este cel care îi convoacă, în anul 325, pe toți episcopii din Imperiul Bizantin pentru a clarifica chestiunile de credință, pentru a sintetiza într-o exprimare coerentă credința creștină și astfel au fost elaborate în cadrul celui dintâi Sinod Ecumenic primele șapte articole din *Simbolul de credință* sau *Crezul*, pe care noi îl rostim astăzi.

Împăratul Constantin este cel care a introdus și în cultul creștin această evlavie pentru lăcașurile sfinte. El reușește să aducă o dezvoltare fără precedent vieții creștine în întreg Imperiul Bizantin. Mai cu seamă prin faptul că el, care moștenise cultul împăratului (lat. *Pontifex Maximus*), care îl pune pe împărat alături de Dumnezeu, tocmai el este primul care renunță la acest cult al împăratului, observând că de dăunător este cultul personalității în conducerea popoarelor. Împăratul Constantin, renunțând la titlul de *Pontifex Maximus*, el însuși se botează, primește botezul și acceptă să fie îndrumat în viața creștină de Arhiepiscopul Constantinopolului, Silvestru. Așadar, Împăratul Constantin, pe bună dreptate trebuie pomenit ca fiind întocmai cu Apostolii. Este adevărat, viața politică a vremii sale, demnitățile împărătească, numeroasele războaie pe care le-a purtat și poate și anumite greșeli pe care uneori le-a făcut ca persoană politică, nu pot să umbrească meritul său de a fi temelie pe care s-a clădit misionarismul creștin. Datorită Edictului de la Milano, din anul 313 și datorită faptului că el însuși devine creștin, Împăratul Constantin, prin libertatea pe care a acordat-o vieții creștine, a devenit principalul promotor al credinței creștine pe tot parcursul vieții sale.

Desigur, toată atitudinea aceasta a Împăratului Constantin pe care Biserica creștină o cinstește, se datorează și faptului că a avut o mamă deosebită. Mama sa, Elena, încă din prima sa tinerețe a devenit simpatizantă pentru creștinii și pe ascuns ținea în casă icoane creștine ca pe niște odoare de preț. Împărăteasa Elena a fost cea care în calitate de mamă,

l-a stimulat în mod constant pe Împăratul Constantin spre a da libertăți creștinilor, spre a îi încuraja în manifestarea religioasă publică. Dar mai mult decât toate, Împărătesei Elena i se datorează această inițiere a cultului Sfintei Cruci. Ea a fost cea dintâi care a pus problema dacă Hristos a pățimit la Ierusalim și dacă noi suntem cu toții credincioși în această Pătimire a Lui pe Cruce, de ce oare nu am căuta Sfânta Cruce și să o cinștim ca pe un Altar de Jertfă pe care Hristos S-a adus ca o ofrandă înaintea lui Dumnezeu pentru păcatele oamenilor ? Și i-a ajutat Bunul Dumnezeu ca împreună cu Patriarhul Macarie al Ierusalimului, după îndelungi căutări și cercetări, prin intermediul unei minuni să descopere Sfânta Cruce pe care a fost răstignit Mântuitorul Iisus Hristos, Cruce care a readus la viață o tânără ce murise. Din acel moment, Sfânta Elena a înălțat Sfânta Cruce pe una dintre înălțimile Ierusalimului, spre a fi cinștită de oameni, nu ca pe un loc de chinuire a lui Hristos, ci ca pe un loc în care se vede clar iubirea lui Dumnezeu față de oameni. Aceleași Sfinte Cruci, prin viziunea și prin credința pe care i-a arătat-o Împăratul Constantin, I s-a atribuit și o altă calitate, care până atunci nu fusese pusă în evidență: crucea ca purtătoare de biruință. În Sfânta Cruce, creștinul vede deopotrivă și iubirea lui Dumnezeu cea răstignită de om, dar și biruința asupra tuturor relelor. Această Sfântă Cruce, iată, își datorează cultul celor doi. Este și motivul pentru care întotdeauna în icoana care îi reprezintă pe Sfinții Împărați Constantin și mama sa, Elena, este prezentă și Sfânta Cruce în mijloc. Ei au cinștit Sfânta Cruce, au înțeles mesajul Jertfei Mântuitorului Iisus Hristos și ni l-au oferit nouă tuturor ca pe o predanie sfântă. Iată așadar, acești doi sfinți, Împăratul Constantin și mama sa, Elena, se constituie într-o puternică temelie pentru credința noastră a celor de astăzi. Este și motivul pentru care Biserica creștină, cu recunoștință de-a lungul veacurilor, i-a cinștit și îi cinstește în mod constant. Nu privind atât spre trăsăturile lor omenești care uneori poate nu au fost foarte strălucitoare, cât mai ales spre rezultatele care s-au constituit de-a lungul veacurilor prin modul exemplar și jertfelnic în care au încurajat și au cultivat credința în Hristos, credința în semnul Sfintei Cruci, într-un cuvânt, adevărata credință în Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

Program liturgic săptămânal:

● **Vineri, 21 mai, ora 8.00** - Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii. **Vinerea aceasta, 21 mai, datorită faptului că sunt serbați Sf. Împărați Constantin și mama sa, Elena, nu se mai oficiază slujba la ora 18.00, întrucât toate pomelnicele sunt citite în cadrul Utreniei și a Sfintei Liturghii care începe la ora 8.00 a.m.**

* **Sâmbătă, 22 mai**, este zi de pomenire pentru morții: **Moșii de Vară**. Începând cu **ora 8.00**, se va oficia Slujba Utreniei, Sfânta Liturghie și se vor săvârși cuvenitele pomeniri pentru cei răposați (informații importante despre pomenirile pentru cei adormiți, despre slujba înmormântării puteți revedea în Rubrica *Datoria față de cei răposați*, publicată pe parcursul numerelor 106 -113).

* **Sâmbătă, 22 mai, ora 18.00**—Slujba Vecerniei. În după amiaza zilei de sâmbătă, 22 mai, invităm pe tinerii noștri pentru a participa la pregătirea teiului și la ornarea bisericii pentru întâmpinarea Slăvitului Praznic al Pogorării Sfântului Duh,

* **Duminică, 23 mai**, care este **Duminica Cincizecimii, a Pogorării Sfântului Duh, Duminica Mare**, sau **Duminica Rusaliilor**, se va oficia Slujba Utreniei și a Sf. Liturghii.

După Sfânta Liturghie, în Duminica Mare, la ora 12.00 se va oficia **“Slujba plecării genunchilor”**, Vecernia cu rugăciuni deosebite, la sfârșitul căreia se împart ramuri de tei binecuvântat.